

Han siger, at Vestunionen ikke er så interessant i USA. Han siger også, at der ikke findes nogen sikkerhedsrisici i Europa i øjeblikket efter Murens fald, men så siger han:

»Man kan sige det så stærkt, at hvis EU skal være en egentlig union, hvad den ikke er i dag, må der være en militær dimension. Denne dimension findes i WEU. Derfor er WEU en nødvendighed for dem, der gerne vil opbygge en virkelig europæisk union. Selve navnet »Den europæiske Union« siger mere om en ambition hos dens skabere end om realiteternes verden. Der er ingen tvivl om, at »EEC« eksisterer, og at det vil blive ved med det, men om »EU« også vil blive realiseret, er straks mere tvivlsomt.«

Her er vi ved sagens kerne. Det er, at Vestunionen jo er en væsentlig forudsætning for, at man kan få den union opbygget, som danskerne sagde nej til den 2. juni 1992. Derfor siger vi nej til Vestunionen. Derfor skal vi fastholde det danske forbehold også i forhold til de vælgere, der stemte nej den 2. juni.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er sådan set det samme, jeg har bedt om ordet til, for hr. Anders Fogh Rasmussen siger helt klart og tydeligt i sin tale: Vi ved, at det bliver Den Vesteuropæiske Union, altså Vestunionen, som i fremtiden inden for rammerne af NATO skal varetage opgaven med at løse de sikkerhedspolitiske opgaver i Europa, når amerikanerne ikke ønsker at medvirke.

Som jeg hørte det, så var det, Venstre pludselig kom med, at Vestunionen udelukkende skulle være NATO's europæiske søjle. Jeg håber, det er rigtigt forstået.

Dertil kan jeg sige, at når man har været i udlandet og snakket med andre NATO-parlamentarikere, ved man, at der faktisk efterhånden er ved at være flertal for, at det er den måde, det skal forstås på, og altså ikke, at Vestunionen skal være en del af EU. Det håber jeg vi kan få et svar på.

Samtidig vil jeg spørge Socialdemokratiet – som ikke har villet svare på et eneste ord om EU eller andre af den slags ubehageligheder – om deres stilling til NATO i dag, for der var så at sige ikke ét ord om NATO i hverken statsministerens eller hr. Torben Lunds taler i dag.

Men ønsker Socialdemokratiet som regeringsledende parti et troværdigt medlemskab af NATO for Danmark? Ønsker Socialdemokratiet, at Vestunionen, hvis den skal være der, skal

være den europæiske søjle i NATO, eller at man skal gå med på det klamphuggeri, man har talt om før i tiden, at putte Vestunionen ind som den militære dimension i EU?

Jeg synes, det er meget vigtigt for hele sommerens debat, at vi får et klart, klart svar på det.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg tror, hr. Anders Fogh Rasmussen får meget at se til her i sommer. Jeg er sikker på, at sommerrevyerne står i kø for at hyre hr. Anders Fogh Rasmussen, for det var en tale med høj underholdningsværdi. Jeg vil godt give et par eksempler på nogle af de mere morsomme dele.

Der var det stærkt retoriske spørgsmål, om regeringen vil lave et stærkere dansk forsvar, der kan klare de voksende internationale forpligtelser. Og så kom svaret fra hr. Anders Fogh Rasmussen: Nej! Men har hr. Anders Fogh Rasmussen fuldstændig glemt, at vi faktisk de sidste par år har lavet en dansk international brigade, der er under opbygning, at vi i praksis stærkere og stærkere engagerer os internationalt? Og har hr. Anders Fogh Rasmussen fuldstændig glemt, at Venstre rent faktisk har stemt for alle de her ting og har været med i denne opbygning, denne forbedring af det danske forsvar til netop at klare de voksende internationale forpligtelser?

Det andet lidt morsomme var anklagen mod regeringen for ikke at være i gang med EU-debatten. Jeg troede, det var befolkningen, der skulle debattere; jeg troede egentlig ikke, det var regeringen. Jeg synes, det er væsentligt, at befolkningen kommer i gang med EU-debatten, og i al spagfærdighed vil jeg da nævne, at Socialdemokratiet var det parti, der først lagde ud med et debatoplæg.

Men jeg vil da nok mene, at det kan være svært at få gang i den folkelige debat om EU, hvis man udelukkende koncentrerer sig, som hr. Anders Fogh Rasmussen gjorde det, om ét spørgsmål, nemlig Vestunionen. Hvor var tanker om miljø, om lønmodtagerrettigheder, om åbenhed, om forbrugerbeskyttelse – alle de ting, der betyder noget for almindelige mennesker i deres dagligdag? Jeg må sige, at på disse felter er Venstres bidrag til EU-debatten overordentlig ringe.